

อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านตำบลเตาแก้ว มณฑลหูเป่ย์ เพื่อสร้างสรรค์ศิลปะเซรามิกร่วมสมัย

Characteristics and Aesthetics of Folk Pottery in Guanyao Town, Hubei Province To Create Contemporary Ceramic Art

เวินเทา โจว, ภารดี พันธุ์ภากร, พงษ์เดช ไชยคุตร

Wentao Zhou¹ Poradee Panthupakorn² and Pongdej Chaiyakut³

Program in Visual Arts, Art of Design and Cultural Management,

Faculty of Fine and Applied Arts ,Burapha University

(Received : Sep 11, 2024 Revised : Oct 16, 2024 Accepted : Oct 24, 2024)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นไปที่อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านตำบลเตาแก้ว มณฑลหูเป่ย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์และวิวัฒนาการของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้ว มณฑลหูเป่ย์ วิเคราะห์อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านตำบลเตาแก้ว เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่และการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเซรามิกร่วมสมัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยผ่านการค้นคว้าจากเอกสารและการสำรวจภาคสนาม จนได้มาซึ่งข้อมูลที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้วเหยาในด้านประวัติศาสตร์ วัสดุ รูปทรง การตกแต่ง และเทคนิค จากนั้นได้ใช้ทฤษฎีด้านสุนทรียศาสตร์ สัญลักษณ์ทางศิลปะ และมานุษยวิทยาทางศิลปะในการวิเคราะห์ผลการวิจัย จนได้ข้อสรุปเกี่ยวกับลักษณะและสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาจากเตาตระกูลกวน เตาตระกูลหลี่ และเตาตระกูลหลู เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำการทดลองและการศึกษาข้ามสาขาวิชามาใช้ ทำการวิเคราะห์ทางเคมีของวัตถุดิบในการผลิตเครื่องปั้นดินเผาจากตำบลเตาแก้วเหยา พร้อมทั้งทดลองสูตรผสมจนได้สูตรวัตถุดิบที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานเซรามิกร่วมสมัยที่มีอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้วเหยา ซึ่งเป็นการสร้างเส้นทางการปฏิบัติที่ช่วยให้เกิดการประยุกต์ใช้ศิลปะเครื่องปั้นดินเผาดั้งเดิมสู่การสร้างสรรค์ร่วมสมัย

คำสำคัญ : อัตลักษณ์, สุนทรียภาพ, ตำบลเตาแก้ว, เครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้าน, ศิลปะเซรามิกร่วมสมัย

Abstract

This study focuses on the characteristics and aesthetics of folk pottery in Guanyao Town, Hubei Province. The purpose is to study the history and evolution of pottery in Guanyao Town, Hubei Province, analyze the characteristics and aesthetics of pottery in Guanyao Town, and create a new knowledge system for contemporary ceramic art.

The researcher conducted a study through document research and field surveys, which provided data reflecting the local identity of pottery from Guan Yao Town in terms of history, materials, forms, decoration, and techniques. The researcher then applied theories of aesthetics, art symbolism, and anthropological art analysis to evaluate the research results, leading to conclusions about the characteristics and aesthetics of pottery from the Guan family kiln, Li family kiln, and Lu family kiln, forming new knowledge. Additionally, experimental research and cross-disciplinary studies were employed to conduct chemical analysis of the raw materials used in pottery production from Guan Yao Town, as well as experiments with formulas, resulting in the most suitable material formulations for contemporary ceramic creation that embody the characteristics and aesthetics of pottery from Guan Yao Town. This provides a practical path for integrating traditional pottery art into contemporary artistic creation.

Keywords: Characteristics, Aesthetics, Guanyao Town, Folk Pottery, Contemporary Ceramic Art

¹Doctor of Philosophy, Program in Visual Arts, Art of Design and Cultural Management, Faculty of Fine and Applied Arts ,Burapha University.
(E-mail: 28377017@qq.com)

²Professor, Faculty of Fine and Applied Arts , Burapha University.

³Professor, Faculty of Fine and Applied Arts , Burapha University.

บทนำ

เครื่องปั้นดินเผาเป็นหนึ่งในสิ่งประดิษฐ์ที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์วิวัฒนาการของมนุษย์ (Guo, 1976) การเผาเครื่องปั้นดินเผา การเกษตร การขัดเครื่องมือหิน และสิ่งปลูกสร้างสำหรับอยู่อาศัยถูกระบุว่าเป็นเครื่องมือ 4 ประการที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงจากยุคหินเก่าสู่ยุคหินใหม่ วัฒนธรรมยุคหินใหม่ทั่วโลกเกือบทั้งหมดมาพร้อมกับเครื่องปั้นดินเผา และพัฒนาไปพร้อมกับการพัฒนาของสังคม ซึ่งยุคสมัยของเครื่องปั้นดินเผาในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันออกไป มีเทคนิควิธีการที่แตกต่างกัน (Murong, 2021) และยังมีเอกลักษณ์ทางสุนทรียภาพที่แตกต่างกันอีกด้วย

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีอารยธรรมโบราณ มีประวัติศาสตร์ในด้านการทำเครื่องปั้นดินเผาอันยาวนานและประสบความสำเร็จอันโดดเด่น ส่งผลให้ประวัติศาสตร์ของการพัฒนาเซรามิกของประเทศจีนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก มณฑลหูเป่ย์ ตั้งอยู่ทางตอนกลางของประเทศจีน บริเวณตอนกลางของแม่น้ำแยงซี มีมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง โดยตำบลเตาก่วน ที่ตั้งอยู่ในมณฑลหูเป่ย์ เป็น 1 ในพื้นที่ผลิตเครื่องปั้นดินเผาที่สำคัญ ประวัติความเป็นมาของเครื่องปั้นดินเผาของพื้นที่แห่งนี้สามารถย้อนกลับไปถึงปีที่ 2 ของรัชสมัยหู่แห่งราชวงศ์หมิง เคยเป็นที่รู้จักในนาม “รัฐแห่งเตาเผา” ที่มีการคมนาคมสะดวก มีวัตถุดิบที่อุดมสมบูรณ์ และชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำเครื่องปั้นดินเผา (Qichun County Local Chronicles Compilation Committee, 1997) หลังจากการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน ตำบลเตาก่วนได้มีการก่อตั้งโรงงานหลายแห่ง ซึ่งมีส่วนในการพัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก ในช่วงทศวรรษ 1990 เครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาก่วนค่อย ๆ ลดลงเนื่องจากได้รับผลกระทบจากผลิตภัณฑ์โลหะ พลาสติก และแก้ว (Hang, 2022)

เครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาก่วนซึ่งเป็นตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านของมณฑลหูเป่ย์ มีคุณลักษณะทางสุนทรียภาพอันเป็นเอกลักษณ์ มีรูปทรงและขนาดที่ใช้งานได้จริง มีการตกแต่งที่มีลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น และเทคนิคที่มีความโดดเด่น (Li, 2000) โดยเตาเผาของตระกูลก่วน ตระกูลหลี่ และตระกูลหลู่ต่างก็มีอัตลักษณ์เป็นของตัวเองและได้รับการพัฒนามาจนถึงทุกวันนี้ เตาเผาทั้ง 3 แห่งล้วนใช้วัสดุในท้องถิ่นในการผลิตเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งแต่ละเตาเผาก็มีเทคนิคและคุณลักษณะเฉพาะทางการใช้งานเป็นของตัวเอง แต่อย่างไรก็ตาม นักวิจัยชาวจีนได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาเครื่องเคลือบและเตาเผาของราชสำนักมากกว่า ส่งผลให้มีการศึกษาเกี่ยวกับเตาเผาพื้นบ้านอยู่เป็นจำนวนน้อย ในบริบทของยุคปัจจุบัน รัฐบาลกลางได้ออกความคิดเห็นที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการสร้างระบบสำหรับการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนให้เกิดขึ้นภายในปี ค.ศ. 2025 (Central People's Government of the People's Republic of China, 1982) แต่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเซรามิกร่วมสมัยของจีนได้รับอิทธิพลอย่างมากจากประเทศทางตะวันตกและมีผลงานจำนวนมากที่ลักษณะเดียวกัน เพราะฉะนั้นการนำแก่นแท้จากวัฒนธรรมเซรามิกดั้งเดิมในท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเซรามิกร่วมสมัย

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจะนำคุณค่าทางสุนทรียภาพที่ซ่อนอยู่ภายในเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านของตำบลเตาก่วนออกมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ และนำองค์ความรู้ใหม่นี้มาใช้เป็นแบบแผนในการสร้างสรรค์และออกแบบศิลปะเครื่องปั้นดินเผาของตำบลเตาก่วนในยุคสมัยใหม่ เพื่อให้สุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านของเตาก่วนได้รับการสืบทอดต่อไป ในขณะเดียวกันยังนำองค์ความรู้นี้ไปปรับใช้ในการสร้างสรรค์ศิลปะเครื่องปั้นดินเผาร่วมสมัย เพื่อสร้างสรรค์ชุดผลงานศิลปะเครื่องปั้นดินเผาร่วมสมัยที่เป็นตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาจากเตาก่วน อีกทั้งยังเป็นการแก้ไขอุปสรรคที่ศิลปะเครื่องปั้นดินเผาร่วมสมัยกำลังเผชิญอยู่ ตลอดจนมีส่วนช่วยในการขับเคลื่อนการพัฒนาวัฒนธรรมของประเทศจีน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

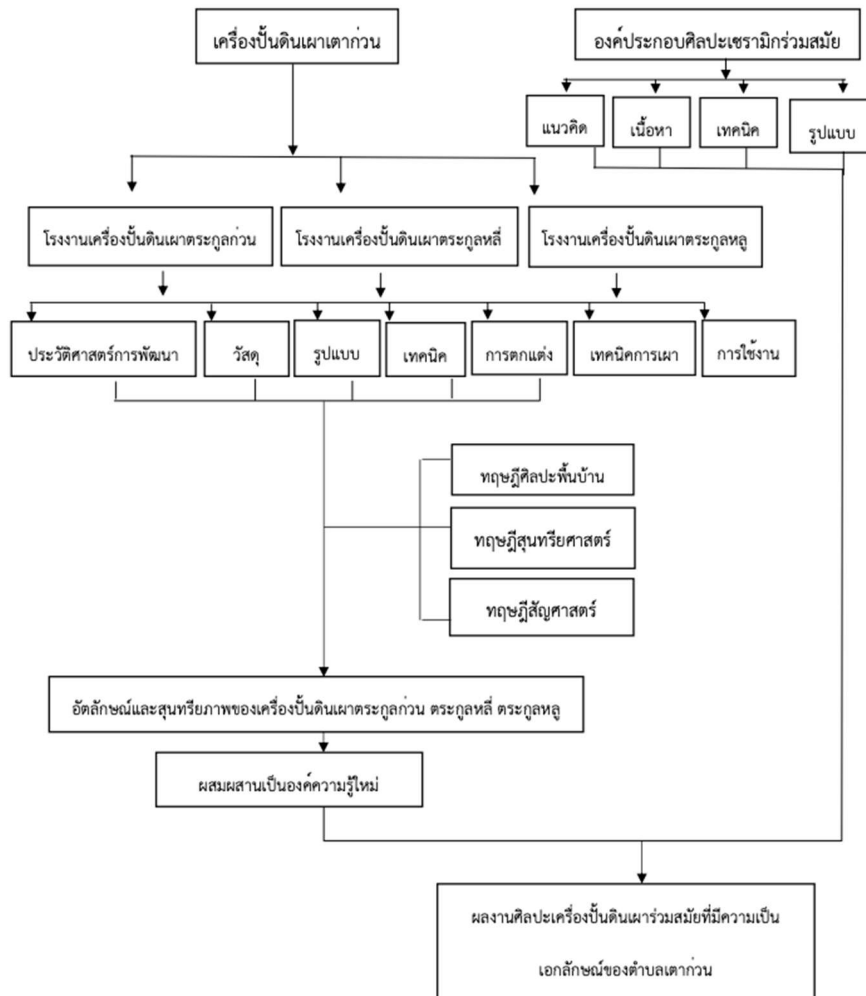
1. เพื่อศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ วัสดุ รูปแบบ เทคนิค การตกแต่ง ของ เครื่องปั้นดินเผาจากตำบลเตาก่วน มณฑลหูเป่ย์
2. เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ สุนทรียภาพ และเทคนิคเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาก่วนของตระกูลก่วน ตระกูลหลี่และตระกูลหลู่ และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการสร้างสรรค์เครื่องปั้นดินเผาร่วมสมัย
3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องปั้นดินเผาร่วมสมัยที่เปี่ยมไปด้วยอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาก่วนแบบดั้งเดิม

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Research conceptual framework)

จากการศึกษาประวัติศาสตร์และการพัฒนา วัสดุ รูปแบบการแสดงออก เทคนิควิธีการ รูปแบบการตกแต่งของเครื่องปั้นดินเผาจากโรงงานเครื่องปั้นดินเผาตระกูลก่วน ตระกูลหลี่ และตระกูลหลู่ทั้ง 3 โรงงาน และการศึกษาองค์ประกอบทางศิลปะเซรามิกร่วมสมัย จะ

ทำให้ได้อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาจากเตาก่อ แล้วนำไปผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบทางศิลปะเซรามิกร่วมสมัย เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องปั้นดินเผาร่วมสมัยที่เป็นมีความเป็นเอกลักษณ์ของตำบลเตาก่อ

ภาพที่ 1 : กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา : Zhou Wentao, 2023

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)

งานวิจัยนี้จะผสมผสานระหว่างการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีและการพิสูจน์เชิงประจักษ์ โดยจะใช้วิธีการวิจัยอย่างครอบคลุม เช่น การวิจัยทางเอกสาร การวิจัยภาคสนาม การวิจัยเชิงทดลองและการวิจัยแบบสหวิทยาการ เป็นต้น

1. การวิจัยทางเอกสาร

งานวิจัยนี้ทำศึกษา ค้นคว้า รวบรวม สกัดและสรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และเทคนิค วิธีการของเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านตำบลเตาก่อ การสืบทอดสุนทรียศาสตร์ด้านงานฝีมือในยุคร่วมสมัยและข้อมูลทางเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยทั้งในและต่างประเทศ เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะกลายเป็นกรอบแนวคิดและพื้นฐานของงานวิจัยนี้

2. การวิจัยภาคสนาม

2.1 การสำรวจ

ลงพื้นที่ไปยังโรงงานผลิตเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้าน พิพิธภัณฑ์ และแหล่งของสะสมส่วนตัว ที่มีอยู่ในตำบลเตาก่อ เพื่อดำเนินการสำรวจวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ วัสดุ อัตลักษณ์ทางเทคนิค อัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพ และการใช้งานของเครื่องปั้นดินเผา

2.2 การสัมภาษณ์

งานวิจัยนี้จะทำการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และสถานะการพัฒนาของเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านตำบลเตาเก่า มณฑลหูเป่ย์ทั้งวัสดุ กระบวนการ และผลิตภัณฑ์ของเตาตระกูลก่วน ตระกูลหลี่ และตระกูลหลู ตลอดจนการสร้างสรรค์เซรามิกร่วมสมัยที่แสดงถึงอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านเตาเก่าทั้งรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ โดยกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์มีดังนี้

- (1) ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของเตาตระกูลก่วน
- (2) ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของเตาตระกูลหลี่
- (3) ผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของเตาตระกูลหลู
- (4) ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการด้านศิลปะเครื่องปั้นดินเผา 3 ท่านจากมณฑลหูเป่ย์

3.การวิจัยเชิงทดลอง

ดำเนินการทดลองกับตัวแปรต่างๆ เช่น วัสดุและกระบวนการขึ้นรูปเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิมจากเตาเก่า กระบวนการเผาเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิมของเตาเก่า ตลอดจนทดลองวัสดุสมัยใหม่และความคิดสร้างสรรค์ในงานศิลปะเครื่องปั้นดินเผา ร่วมสมัย ทำการเปรียบเทียบผลการทดลองเพื่อค้นหาความเชื่อมโยงระหว่างอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาเตาเก่า กับงานศิลปะเครื่องปั้นดินเผา ร่วมสมัย นอกจากนี้ การทดลองก็จะทำให้ได้ข้อมูลขั้นปฐมภูมิเกี่ยวกับวัสดุ กระบวนการขึ้นรูป และกระบวนการเผาของเครื่องปั้นดินเผาจากเตาเก่า

4.การวิจัยแบบสหวิทยาการ

ใช้ความรู้จากหลากหลายสาขาวิชา เช่น ศิลปศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เคมี สังคมวิทยา จิตวิทยา และใช้มุมมองของสุนทรียภาพ อัตลักษณ์ การสืบทอดและการส่งเสริมเครื่องปั้นดินเผา มาดำเนินการวิเคราะห์อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านจากตำบลเตาเก่าเพื่อนำไปใช้เป็นความหมายแฝงในการสร้างสรรค์งานศิลปะเครื่องปั้นดินเผา ร่วมสมัย

ผลการวิจัย (Research Findings)

1. พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ วัสดุ รูปแบบ เทคนิค และการตกแต่งของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาเก่า มณฑลหูเป่ย์

1.1 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์

ประวัติศาสตร์ของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาเก่า มณฑลหูเป่ย์สามารถย้อนกลับไปถึงสมัยราชวงศ์ซ่ง และได้ผ่านกระบวนการพัฒนาตั้งแต่รุ่งเรืองถึงจุดสูงสุด ในปี 2 ของราชสมัยหย่งอู่แห่งราชวงศ์หมิง ชาวเมืองตระกูลเซียว หง และเลิ่นในเมืองเพียววชานและจูเยี่ยน ได้สร้าง “เตาหลงเหยา” ขึ้นในตำบลเตาเก่าเพื่อผลิตเครื่องปั้นดินเผา ประเภทหม้อ จาน ชาม กา และเครื่องปั้นดินเผาอื่น ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ต่อมาก็ได้มีการตั้งชื่อเตาเผาตามชื่อของตระกูลต่าง ๆ เช่น “เตาตระกูลก่วน” “เตาตระกูลหลี่” “เตาตระกูลหลู” “เตาตระกูลเซียว” “เตาตระกูลหว่ง” และ “เตาตระกูลเฉา” ส่งผลให้การผลิตเครื่องปั้นดินเผาได้ก่อตัวขึ้นในวงกว้าง เรียกพื้นที่นี้ว่า “เหยาโจว” ที่แปลว่า เมืองแห่งเตาเผา (Qichun County Local Chronicles Compilation Committee, 1997) ในสมัยราชวงศ์ซ่งอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาของตำบลเตาเก่าค่อย ๆ พัฒนาขึ้น โดยมีเตาหลงเหยาและพื้นที่ผลิตเครื่องปั้นดินเผาเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก จนมาถึงในปี 27 ของสมัยสาธารณรัฐจีน (ค.ศ. 1938) อุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาในตำบลเตาเก่ามาถึงจุดสูงสุด มีเตาหลงเหยาทั้งหมด 12 เตา และเวิร์คช็อปเครื่องปั้นดินเผา 56 แห่ง มีบุคลากรที่ทำงานด้านเครื่องปั้นดินเผาเกือบ 2,000 คน (Li, Song & Fang, 2017) หลังจากปี ค.ศ. 1949 อุตสาหกรรมเซรามิกได้รับการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงความร่วมมือจนกระทั่งในทศวรรษ 1990 ได้เผชิญกับผลกระทบของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสมัยใหม่ส่งผลให้ค่อย ๆ เสื่อมถอยลง ต่อมา ในศตวรรษที่ 21 ด้วยความตระหนักรู้ที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ส่งผลให้เครื่องปั้นดินเผาของตำบลเตาเก่าเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงและได้รับการฟื้นฟู ในปี ค.ศ. 2011 ตำบลเตาเก่าก็ได้มีการเสนอแผนพัฒนาเพื่อสร้างหมู่บ้านศิลปะเซรามิก เตาเก่า และหลังจากพัฒนามาเกือบ 10 ปี ตำบลเตาเก่าก็ได้ฟื้นฟูเตาหลงเหยา 3 แห่ง และสร้างเตาหลงเหยาใหม่ขึ้นอีก 1 แห่ง รวมมีเตาหลงเหยาทั้งหมด 7 แห่ง โดยเป็นเตาที่สามารถใช้ในการผลิตได้ 6 แห่ง ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากเตาเหล่านี้ได้รับการอนุมัติให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ของพื้นที่ระดับชาติ ในปี ค.ศ. 2014 ตำบลเตาเก่าก็ได้รับการขนานนามว่าเป็นบ้านเกิดของศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้านของมณฑลหูเป่ย์โดยกรมวัฒนธรรมประจำมณฑลหูเป่ย์ มีปรมาจารย์ด้านศิลปะและงานฝีมือประจำมณฑลเพิ่มเข้ามาอีก 5 คน อีกทั้งมีการสร้างฐานฝึกอบรมการปฏิบัติประจำมณฑล ฐานความคิดสร้างสรรค์ โรงเรียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ฐานบ่มเพาะอุตสาหกรรมระดับอำเภอ ฐานสาธิตการคุ้มครองผลผลิตทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

ภาพที่ 2 : อาคารโรงงานเก่าตระกูลก้วน
ที่มา : Zhou Wentao, 2023

ภาพที่ 3 : เตาลงเหย้าโบราณของตระกูลหลี่
ที่มา : Gao Quanjun, 2023

ภาพที่ 4 : สวนศิลปะเตาตระกูลหลี่
ที่มา : Zhou Wentao, 2022

1.2 วัสดุ

วัสดุหลักในการทำเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้ว ได้แก่ ดิน น้ำดินตกแต่ง และเคลือบ ซึ่งทั้งหมดนี้รวบรวมมาจากริมทะเลสาบช่อชี ภูเขาหยวนเฟิง แม่น้ำแยงซีในท้องถิ่น ได้แก่ ดินสีเหลือง ดินสีขาว ดินภูเขา ดินแม่น้ำ และขี้เถ้าจากพืช ซึ่งวัสดุในการทำเครื่องปั้นดินเผาของเตาแต่ละแห่งจะถูกเตรียมในสัดส่วนที่แน่นอนตามประเภทของการผลิต โดยวัสดุที่เป็นน้ำดินตกแต่งจะทำมาจากดินเหนียวสีขาวบริสุทธิ์ที่ขุดได้มาจากในท้องถิ่นซึ่งผ่านการล้างและแปรรูปแล้ว สำหรับน้ำเคลือบแบบดั้งเดิมส่วนใหญ่ทำมาจากส่วนผสมของขี้เถ้าพืชและดินจากแม่น้ำแยงซี โดยเครื่องเคลือบสีเขียวที่เลียนแบบมาจากเครื่องเคลือบเตาเผาถนอมผลพูนานในสมัยปลายราชวงศ์ชิงและสาธารณรัฐจีนใช้คอปเปอร์ออกไซด์เป็นวัตถุดิบ และมีการเพิ่มสารเคลือบแก้วสีเขียวและเผาในเตาหลงเหยา

1.3 รูปแบบ

เครื่องปั้นดินเผาของตำบลเตาแก้วมีรูปแบบที่หลากหลาย โดยเตาเผาของทั้ง 3 ตระกูลล้วนมีรูปแบบเครื่องปั้นดินเผาที่แตกต่างกันออกไป ในตำบลเตาแก้ว เครื่องปั้นดินเผาจะถูกเรียกว่า “สินค้าจากเตาเผา” ในขณะที่เครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิมของเตาตระกูลก่วนส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าขนาดเล็ก โดยจะอยู่ในรูปแบบของแท่นบูชา หม้อ ขาม ไห ถ้วย เตาอบ และตะเกียงน้ำมัน เครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิมของตระกูลหลี่ส่วนใหญ่มี “ขนาดใหญ่” เช่น โถ โอ่ง และอ่าง สำหรับเครื่องปั้นดินเผาขนาดเล็กก็มีแต่จะมีเป็นจำนวนน้อย ส่วนใหญ่จะผลิตเพื่อใช้เติมพื้นที่ว่างของเตาเผาให้เต็ม สำหรับรูปแบบของเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิมของตระกูลหลี่ส่วนใหญ่จะเป็นวัสดุที่ใช้ในสถาปัตยกรรม เช่น กระเบื้องมุงหลังคาและท่อน้ำดินเผา

1.4 เทคนิค

เทคนิคการปั้นแบบดั้งเดิมของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้วส่วนใหญ่ประกอบด้วยการขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน การขึ้นรูปด้วยการขุดดิน และการขึ้นรูปด้วยการปั้นมือ

สำหรับการขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน เป็นเทคนิคสำคัญของตำบลเตาแก้ว มีข้อกำหนดทางเทคนิคสูงเป็นอย่างมาก ช่วงที่มีทักษะการขึ้นรูปที่ดีจะมีสถานะที่ค่อนข้างสูง พวกเขาได้รับการฝึกฝนมาตั้งแต่ยังเด็กและโรงปฏิบัติงานต้องจ่ายเงินจำนวนมากเพื่อจ้างช่างเหล่านี้ วิธีการขึ้นรูปด้วยการขุดดินดั้งเดิมของเตาตระกูลก่วน คือการใช้รอกไม้ แล้วใช้ล้อหมุนทวนเข็มนาฬิกาเพื่อขึ้นรูปดิน โดยจะสำเร็จในคราวเดียวโดยไม่ต้องมีการเติมหรือซ่อมตัวดินอีก ทั้งสะอาดและเรียบร้อย

สำหรับการขึ้นรูปด้วยการขุดดิน เป็นเทคนิคที่ใช้ทำเครื่องปั้นดินเผาชิ้นใหญ่ เช่น โถหรืออ่าง โดยในขั้นแรก จะเริ่มจากการทำฐานก่อน จากนั้นขุดดินเป็นแท่งกลมหนาประมาณ 10 ซม. และยาวประมาณ 50 ซม. วางปลายด้านหนึ่งของแถบดินไว้บนไหล่แล้วใช้มือพันไว้แล้วบีบอีกด้านหนึ่งให้แน่นทำแบบนี้ทีละชั้น ๆ ให้สูงขึ้น และเนื่องจากขณะดินเปียกจะมีน้ำหนักที่หนักแต่จะไม่แข็งแรงรองรับส่วนบนซึ่งจะทำให้เกิดการเสียรูปได้ เพราะฉะนั้นช่างจะขุดดินหลายชิ้นพร้อมๆ กัน โดยชิ้นจะนำมาประกอบให้มีความสูงระดับหนึ่ง จากนั้นจะพักไว้รอให้แห้งก่อนจึงนำขุดดินที่เตรียมไปไปเพิ่มหรือขุดทับต่อ สุดท้าย ให้ใช้ไม้พายหรือไม้เกลี่ยดินตบดินทั้งภายในและภายนอกให้แน่น และใช้ผ้าเปียกมาเก็บรายละเอียดบริเวณขอบปาก

สำหรับเทคนิคการขึ้นรูปด้วยมือ เป็นวิธีที่เก่าแก่ที่สุดในการสร้างรูปทรงเครื่องปั้นดินเผา การขึ้นรูปด้วยการปั้นด้วยมือมีสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่จะใช้เพื่อตกแต่งหรือประดับให้เกิดความสวยงามมากกว่า ช่างปั้นจะใช้ดินที่เหลือจากการขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน ทำเป็นชิ้นส่วนของเครื่องปั้นดินเผาอย่างสัตว์หรือดอกไม้ขนาดเล็ก แล้วนำไปติดหรือปะเข้ากับเครื่องปั้นดินเผาในขณะที่ดินยังเปียกอยู่

1.5 การตกแต่ง

การตกแต่งเครื่องปั้นดินเผาของตำบลเตาแก้วประกอบด้วย การตกแต่งด้วยวิธีทาน้ำดินสี การขูดขีดลาย และการกดพิมพ์ลาย ลวดลายการตกแต่งเครื่องปั้นดินเผานั้น มีที่มาจากสองแหล่งหลัก ด้านหนึ่งคือการอ้างอิงถึงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของตำบลก่วนเหยา เช่น ภูเขา แม่น้ำ ต้นไม้ และพืชพันธุ์ต่าง ๆ ซึ่งแสดงออกถึงความรู้สึกที่มีต่อทัศนียภาพทางธรรมชาติบนเครื่องปั้นดินเผา อีกด้านหนึ่งมาจากการเล่าขานของช่างปั้นดินเผารุ่นเก่า ๆ ที่ได้สืบทอดความรู้และทักษะกันมารุ่นสู่รุ่น

โครงสร้างลวดลายสามารถแบ่งคร่าว ๆ ได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1) ไม่มีการจัดองค์ประกอบที่เคร่งครัด ลวดลายจะขยายตามลักษณะและการเติบโตของสิ่งต่างๆ ได้อย่างอิสระบนพื้นที่ตกแต่งของภาชนะ ลวดลายถูกจัดวางอย่างชาญฉลาดผ่านการกำหนดพื้นที่ว่างและการพลิกแพลงของลวดลาย ทำให้เข้ากับรูปทรงของภาชนะได้อย่างสมดุล

ภาพที่ 5 : ลวดลายอิสระบนเครื่องปั้นดินเผาตำบลกวนเหยา
ที่มา : Zhou Wentao, 2024

(2) การจัดองค์ประกอบลวดลายโดยใช้หลักการของจุดกระจาย การเรียงต่อเนื่อง การเชื่อมโยง และการเปิดช่อง แม้ว่าวิธีการจัดองค์ประกอบนี้จะไม่ใช่วิธีใหม่ แต่รูปแบบการจัดวางที่มีความประณีตนี้ก็ได้จำกัดรูปทรงของลวดลาย

ภาพที่ 6 : ลวดลายตกแต่งแบบมีระเบียบบนเครื่องปั้นดินเผาตำบลกวนเหยา
ที่มา : Zhou Wentao, 2024

2. อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาจากเตาตระกูลกวน ตระกูลหลี่ และตระกูลหลู่ในตำบลเตากวน

ภาพที่ 7 : ผลงานที่เป็นตัวแทนของเตาตระกูลกวน
ที่มา : Zhou Wentao, 2023

ภาพที่ 8 : ผลงานที่เป็นตัวแทนของเตาตระกูลหลี่

ที่มา : Zhou Wentao, 2023

ภาพที่ 9 : ผลงานที่เป็นตัวแทนของเตาตระกูลกวน

ที่มา : Zhou Wentao, 2023

2.1 อัตลักษณ์

เครื่องปั้นดินเผาจากเตาตระกูลกวน ตระกูลหลี่ และตระกูลหลู่ในตำบลเตากวนมีอัตลักษณ์ที่เหมือนกันและแตกต่างกัน

อัตลักษณ์ที่เหมือนกัน คือ วัสดุเครื่องปั้นดินเผาทั้งหมดมาจากท้องถิ่นและมีลักษณะเฉพาะของพื้นที่ที่แข็งแกร่ง วิธีการเผาเป็นการเผาเตาพื้นในเตาหล่งเหยาที่สร้างขึ้นใกล้กับภูเขา โดยในระหว่างกระบวนการเผา เนื่องจากจะมีไข้จากพื้นดินลงบนตัวชิ้นงานพร้อมกับเปลวไฟที่ไหม้ผ่านจึงส่งผลให้พื้นผิวของเคลือบที่มีความด้านหรือเกิดร่องรอยเปลวไฟขึ้น นอกจากนี้ ประโยชน์ทางการใช้งานของเครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตขึ้นนี้ คือ เพื่อตอบสนองความต้องการในชีวิตประจำวันของผู้คน

อัตลักษณ์ที่แตกต่างกันส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นผ่านประเด็นเหล่านี้

เครื่องปั้นดินเผาจากเตาตระกูลกวนมีลักษณะเป็นภาชนะที่มีขนาดเล็ก ซึ่งส่วนใหญ่จะขึ้นรูปด้วยวิธีการขดดิน มีการใช้วัสดุและขั้นตอนที่มีความประณีตและละเอียดอ่อน สำหรับเทคนิคในการตกแต่งมักใช้เทคนิค “การแกะสลักและการขีดขูดลาย” และเทคนิค “การทาสีดินสี” ซึ่งทั้งสองวิธีต้องมีการลงดินตกแต่งที่มีสีขาวก่อนหนึ่งชั้น โดยเทคนิค “การทาสีดินสี” มีความโดดเด่นที่สุด คล้ายกับเทคนิคการวาดภาพแบบ “เสี่ยวอี้” ในภาพวาดจีนที่ใช้ลายเส้นแบบเรียบง่าย แต่สามารถถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกได้เป็นอย่างดี สำหรับลวดลายการตกแต่งส่วนใหญ่เป็นลวดลายที่สื่อความหมายถึงความเป็นมงคล เช่น ปลา น้ำ ดอกบัว นก ค้างคาว เหยี่ยวทองแดง กบ ดอกเหมย มังกร สิงโต และผีเสื้อ ลวดลายมีรูปทรงที่เรียบง่าย การจัดองค์ประกอบภาพมีพื้นที่ว่างเยอะ และนำเสนอผ่านสิ่งที่ตัดกันระหว่างพื้นหลังดินที่มีสีเข้มกับพื้นผิวของดินตกแต่งที่มีสีขาว

เครื่องปั้นดินเผาจากเตาตระกูลหลี่จะมีขนาดใหญ่ มีการใช้ดินที่มีความหนาเพื่อผลิตโอ่งขนาดใหญ่ผ่านวิธีการขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน สำหรับวิธีการตกแต่งใช้เทคนิคการกดพิมพ์ลายเป็นหลัก น้ำเคลือบใช้น้ำเคลือบที่ทำมาจากส่วนผสมของขี้เถ้าพืชและโคลนจากแม่น้ำแยงซี หลังจากเผาจะได้สีน้ำตาลเข้มด้านและความแวววาวจากสารโลหะบางส่วน

เครื่องปั้นดินเผาจากเตาของตระกูลหลู่ส่วนใหญ่จะโดดเด่นในเรื่องของเครื่องปั้นดินเผาที่ใช้เป็นวัสดุก่อสร้าง เช่น ท่อน้ำดินเผาที่ทำจากแม่พิมพ์ไม้และกระเบื้องมุงหลังคาที่ขึ้นรูปด้วยการขดดิน โดย เครื่องปั้นดินเผาเหล่านี้ไม่ได้มีการลงเคลือบ แต่ในระหว่างกระบวนการเผาจะเกิดสีที่จากเปลวไฟ

2.2 สุนทรียภาพ

เครื่องปั้นดินเผาจากเตาตระกูลกวน ตระกูลหลี่ และตระกูลหลู โดยทั่วไปแล้วมีคุณลักษณะทางสุนทรียภาพที่มีความเป็นธรรมชาติและเรียบง่าย

สุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาของเตาตระกูลกวน สะท้อนให้เห็นเป็นผ่านความงามของรูปทรงที่พิถีพิถันและมีชีวิตชีวา ความงามของสีเคลือบที่เรียบง่ายและสง่างาม ความงามของเทคนิคการทาสีที่ล้ำลึก ความงามของลวดลายที่แฝงไว้ด้วยความหมาย และความงามของประโยชน์การใช้งานที่สะท้อนถึงภูมิปัญญา

สุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาของเตาตระกูลหลี่สะท้อนให้เห็นผ่านความงามของรูปทรงที่หนาและสมบูรณ์ ความงามของวัสดุและพื้นผิวที่เป็นธรรมชาติและหยาบด้าน ความงามของการเผาที่มีความเป็นธรรมชาติ

สุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาของเตาตระกูลหลูสะท้อนให้เห็นผ่านความงามของสีจากดินและร่องรอยจากเปลวไฟ และความงามของประโยชน์ทางการใช้งานที่เข้มงวด

3. การสร้างสรรค์ผลงานเซรามิกร่วมสมัยที่เปี่ยมไปด้วยอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาดำบลเตากวนแบบดั้งเดิม

3.1 แนวคิดในการสร้างสรรค์

ตำบลเตากวนเจริญรุ่งเรืองได้อันเนื่องมาจาก “ไฟ” ผู้วิจัยนำอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาดำบลเตากวนมาบูรณาการเข้ากับองค์ประกอบของศิลปะเซรามิกร่วมสมัย เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจัดวางผนังเซรามิกร่วมสมัย “ไฟแห่งอารยธรรม” ผลงานชิ้นนี้ใช้ “ไฟ” เป็นเส้นนำเรื่อง และมี “ผู้คน” เป็นองค์ประกอบหลัก ใช้การแสดงออกทางศิลปะการจัดวางร่วมสมัยในการนำเสนอองค์ประกอบทางวัฒนธรรมของเครื่องปั้นดินเผาดำบลเตากวน เช่น ผู้คน ไฟ น้ำ เครื่องปั้นดินเผา สัตว์ และพืช เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่กลมกลืนและพึ่งพาอาศัยกันระหว่างผู้คนในตำบลเตากวนกับธรรมชาติในกระบวนการสืบพันธุ์ วิถีชีวิต และการทำเครื่องปั้นดินเผา

ภาพที่ 10 : ภาพร่างในการสร้างสรรค์ผลงาน “ไฟแห่งอารยธรรม” ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2

ที่มา : Zhou Wentao, 2024

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทำจากดินเหลือง ดินขาว และดินภูเขาของตำบลกวนเหยา ซึ่งเป็นดินที่มีสีต่างกันสามชนิด โดยผสมผสานกันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสีตามธรรมชาติ ผลงานที่ขึ้นรูปขึ้นมานั้นไม่ได้เคลือบ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความงามที่เรียบง่ายและเป็นธรรมชาติของเครื่องปั้นดินเผากวนเหยา

การขึ้นรูปภายนอกของผลงานใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยใช้การสร้างแบบจำลองสามมิติและการแกะสลักด้วยแกนกลควบคุมด้วยระบบดิจิทัล ซึ่งมีความสำคัญในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้วิธีการปั้นแบบดั้งเดิม ทำให้งานมีความซับซ้อนมากขึ้น และศิลปินสามารถสร้างสรรค์รูปทรงที่ซับซ้อนและสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 11 : กระบวนการขึ้นรูปผลงาน

ที่มา : Zhou Wentao, 2024

การขึ้นรูปภายในของผลงานใช้กระบวนการปั้นด้วยมือแบบดั้งเดิมของเครื่องปั้นดินเผาตำบลกวนเหยา ซึ่งเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม โดยการปั้นด้วยแผ่นดินเหนียวด้วยมือช่วยให้ศิลปินสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกลงในผลงานได้อย่างตรงไปตรงมา สื่อสารความคิดของศิลปินผ่านการแสดงออกที่มีชีวิตชีวาและเป็นธรรมชาติ

องค์ประกอบของผลงานเป็นรูปใบหน้าของมนุษย์ สื่อถึงเรื่องราวการจุดไฟด้วยไม้ การทำเกษตรกรรมแบบโบราณ และการเผาเครื่องปั้นดินเผา โดยใช้ "ไฟ" เป็นเส้นทางในการเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์ ไฟ และธรรมชาติ แสดงถึงความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันในการพัฒนาของตำบลกวนเหยา ผลงานนี้ยังตั้งใจที่จะกระตุ้นให้ผู้คนคิดถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมในปัจจุบัน

ภาพที่ 12 : รายละเอียดของผลงาน

ที่มา : Zhou Wentao, 2024

ตำบลเตากวนเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเซรามิกในมณฑลหูเป่ย์ที่กำลังได้รับความนิยมในหมู่นักท่องเที่ยว ผู้วิจัยมีแผนจะติดตั้งผลงานนี้ไว้ที่ผนังด้านนอกของจุดชมวิวที่ชื่อว่า “สวนเซรามิกชื่อไห่” ในตำบลเตากวน นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมตำบลเตากวนจะสามารถสัมผัสได้ถึงการผลิตผลงานระหว่างอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาที่มีการบูรณาการเข้ากับสภาพแวดล้อมแบบร่วมสมัย ตลอดจนแนวคิดเรื่องความกลมกลืนระหว่างเครื่องปั้นดินเผากับไฟ มนุษย์และธรรมชาติที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตากวน

ภาพที่ 13 : ภาพผลงานการออกแบบและภาพแสดงผลการติดตั้งผลงาน

ที่มา : Zhou Wentao, 2024

งานวิจัยนี้มีการวิเคราะห์วิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ วัสดุ เทคนิค อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้ว จากนั้นจึงนำไปสู่การเกิดองค์ความรู้ทางทฤษฎีและการสร้างสรรค์ผลงานเซรามิกร่วมสมัย ผลการวิจัยนี้ไม่เพียงแต่ให้แนวคิดใหม่ ๆ สำหรับการสืบทอดและการพัฒนาเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้วเท่านั้น แต่ยังเป็นการให้ข้อมูลและแรงบันดาลใจที่หลากหลายในการสร้างสรรค์เซรามิกร่วมสมัยอีกด้วย จากการวิจัยนี้ สุนทรียภาพแบบดั้งเดิมของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้วสามารถนำมาซึ่งความมีชีวิตชีวาใหม่ในสังคมยุคใหม่ ขณะเดียวกันก็มีส่วนช่วยในการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมเซรามิกอีกด้วย

สรุปผลการวิจัย (Conclusion)

การศึกษานี้ใช้เครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านตำบลเตาแก้ว มณฑลหูเป่ย์เป็นวัตถุวิจัย และใช้วิธีการวิจัยทางเอกสาร การวิจัยภาคสนาม การวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยแบบสหวิทยาการอย่างครอบคลุม จากการศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และการผลิตเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้ว การวิเคราะห์วัสดุ ลวดลายตกแต่ง รูปแบบ รูปทรง และคุณลักษณะของน้ำเคลือบ ทำให้ได้ชุดองค์ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาทางประวัติศาสตร์ วัสดุ เทคนิค ลวดลายการตกแต่ง อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้ว โดยวัสดุสำหรับทำเครื่องปั้นดินเผาของตำบลเตาแก้วส่วนใหญ่มาจากท้องถิ่น สำหรับเทคนิคในการทำ ได้แก่ การขึ้นรูปด้วยการขุดดิน การขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน การปั้นด้วยมือ การตกแต่งด้วยการทาน้ำดินสี การชุบขัดลาย การกัดพิมพ์ลาย การลงเคลือบ และการเผาด้วยเตาฟืน ซึ่งเทคนิคทั้งหมดนี้ล้วนมีลักษณะเฉพาะของภูมิภาคที่สำคัญและยังมีความงามที่เรียบง่ายและเป็นธรรมชาติ การศึกษาและองค์ความรู้นี้ไม่เพียงแต่เป็นการสืบทอดวัฒนธรรมเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านของตำบลเตาแก้วเท่านั้น แต่ยังเป็นการมอบทรัพยากรที่มีคุณค่าสำหรับการ

สร้างสรรค์เซรามิกสมัยใหม่ ผลงานเซรามิกร่วมสมัย “ไฟแห่งอารยธรรม” ที่แสดงถึงอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาเก่าจะมีการนำไปติดตั้งบนผนังด้านนอกของอาคารในจุดชมวิว “สวนเซรามิกชื่อไว” ซึ่งจะผสมผสานกับสถาปัตยกรรม และสิ่งแวดล้อมที่นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมความงามของเครื่องปั้นดินเผาของตำบลเตาเก่าได้

อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)

เมื่อเปรียบกับงานวิจัยเรื่อง “การวิจัยศิลปะเครื่องปั้นดินเผาของเตาเผาพื้นบ้านหุบเปี้ยสมัยราชวงศ์หมิงและชิง” ของหวัง หลิงอี จากสถาบันจิตรศิลป์ซีอานที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการกำเนิดและพัฒนาศิลปะเซรามิกของเตาเผาพื้นบ้านในมณฑลหูเป่ย์ รูปแบบอัตลักษณ์ นิเวศวิทยาวัฒนธรรม คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ สภาพการสืบทอดพัฒนา และวิธีการ ซึ่งเป็นการวางรากฐานทางแนวคิดของ “โครงสร้างเตาเผาหุบเปี้ย” พร้อมทั้งสร้างโครงร่างและเสริมสร้างพื้นที่ทางทฤษฎีของวัฒนธรรมเซรามิกเตาเผาพื้นบ้าน ในมณฑลหูเป่ย์ (Wang, 2022) จุดร่วมกันของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เป็นการศึกษาและสรุปประวัติการพัฒนา วัสดุ เทคนิค การตกแต่ง อัตลักษณ์และทฤษฎีสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาเก่าเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ สำหรับข้อแตกต่าง คือ งานวิจัยนี้มีการใช้การวิจัยเชิงทดลองและการปฏิบัติสร้างสรรค์เพื่อยืนยันการนำอัตลักษณ์และทฤษฎีสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาเก่ามาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย ผลการวิจัยเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานสำหรับการออกแบบและการสร้างสรรค์เซรามิกร่วมสมัย และยังสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเครื่องปั้นดินเผาจากตำบลเตาเก่าในระดับนานาชาติ

การพัฒนาเครื่องปั้นดินเผาของตำบลเตาเก่าได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงมานับพันปี ทำให้เรายังคงมีมรดกทางวัฒนธรรมอันยาวนาน ปัจจุบันตำบลเตาเก่ายังคงพัฒนาไปข้างหน้า ซึ่งการศึกษาอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาเก่าในงานวิจัยนี้เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของการพัฒนาวัฒนธรรมเครื่องปั้นดินเผาเท่านั้น ไม่ได้เป็นตัวแทนของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาเก่าทั้งหมด ในอนาคตยังสามารถดำเนินการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาเก่าจากมุมมองทางประวัติศาสตร์ได้เพิ่มเติม อีกทั้งยังสามารถนำอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาจากตำบลเตาเก่าไปใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบทางสังคมในวงกว้าง หรือในสาขาต่างๆ เช่น การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งสำหรับเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาเก่าแล้วยังมีพื้นที่ว่างอีกเป็นจำนวนมากสำหรับการพัฒนาเชิงการตลาดและการประยุกต์ใช้วัตถุดิบ

จากการอภิปรายข้างต้น การศึกษานี้ได้ให้พื้นฐานทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติสำหรับการสืบทอดและการพัฒนาเครื่องปั้นดินเผาเมืองตำบลเตาเก่าจากมุมมองของอัตลักษณ์และสุนทรียภาพ และยังเป็นการให้ข้อมูลอ้างอิงและแรงบันดาลใจสำหรับการวิจัยทางวิชาการและกิจกรรมภาคปฏิบัติในสาขาที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

จากการศึกษาอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านตำบลเตาเก่าเหยา มณฑลหูเป่ย์ ผู้วิจัยได้เสนอข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงทฤษฎี

- 1.1 ต้องมีการเสริมสร้างการศึกษาอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ การสืบทอดทักษะ และคุณค่าทางวัฒนธรรมของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาเก่า เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 1.2 ต้องมีการส่งเสริมความร่วมมือแบบสหวิทยาการ ผสมผสานเข้ากับศาสตร์ในด้านต่าง ๆ เช่น วัสดุศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ของงานฝีมือ การวิจัยทางวัฒนธรรม และสาขาอื่น ๆ เพื่อให้ทฤษฎีของเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิมมีความลึกซึ้งยิ่งขึ้น
- 1.3 ต้องมีการส่งเสริมการบูรณาการวัฒนธรรมเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิมเข้ากับแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่ และศึกษาการประยุกต์ใช้เทคนิคดั้งเดิมในการศึกษาศิลปะสมัยใหม่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการประยุกต์ใช้

- 2.1 ควรมีการศึกษาการผสมผสานเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิมตำบลเตาเก่าเข้ากับวิถีชีวิตสมัยใหม่ และสำรวจการประยุกต์ใช้เครื่องปั้นดินเผาเข้ากับการตกแต่งบ้านสมัยใหม่ ศิลปะการตกแต่ง และผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์
- 2.2 สามารถพัฒนาแพลตฟอร์มการแสดงผลดิจิทัลสำหรับเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิม ผสมผสานกับเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR) และเทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม (AR) เพื่อมอบประสบการณ์อันน่าดื่มด่ำในการเผยแพร่เครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาเก่าให้ดียิ่งขึ้น

2.3 สามารถสร้างแบรนด์ให้กับเครื่องปั้นดินเผาจากตำบลเตาแก้ว หรือสร้างแบรนด์เครื่องปั้นดินเผาที่มีลักษณะเฉพาะของภูมิภาค เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับแบรนด์และการรับรู้ทางตลาดของเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้ว และใช้ช่องทางการตลาดทางออนไลน์เพื่อขยายตลาด

ข้อเสนอแนะข้างต้นหวังว่าจะสามารถส่งเสริมการพัฒนาเครื่องปั้นดินเผาพื้นบ้านตำบลเตาแก้ว มณฑลหูเป่ย์ในยุคร่วมสมัย ซึ่งไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ทางทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ในการเผยแพร่อย่างกว้างขวางและการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์เชิงปฏิบัติอีกด้วย เป็นการเติมพลังใหม่ให้กับเครื่องปั้นดินเผาตำบลเตาแก้ว อีกทั้งเป็นการส่งเสริมความรู้จรรยาบรรณใหม่ในสังคมยุคใหม่ และมีส่วนร่วมในการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน

เอกสารอ้างอิง

- China, C. P. s. G. o. t. P. s. R. o. (1982). Constitution of the People's Republic of China. <http://www.npc.gov.cn>
- Committee, Q. C. L. C. C. (1997). *Qichun County Chronicles*. Hubei Science and Technology Publishing House.
- China, M. o. C. A. o. t. P. s. R. o. (2017). *The Political Regions of the People's Republic of China*. China Society Publishing House.
- Guo, M. (1976). *Chinese History Draft*. Beijing People's Publishing House.
- Huang, P. (2022). Current status and development of tube kiln pottery industry. *Entering Life*, (9), 187-189.
- Li, G., Song, G., & Fang, S. (2017). *Research on the modern transformation and development of folk crafts in eastern Hubei*. Hubei Fine Arts Press.
- Li, G. (2000). A preliminary study on the folk ceramic art of tube kilns. *Journal of Huanggang Normal University*, (4), 68-72.
- Murong, X. (2021, February 19). The history of the origin of pottery around the world: Is Japan really the first country to invent and use pottery? <http://baijiahao.baidu.com/s?id=1692102563396899710&wfr=spider&for=pc>